

[Sigsgaard.]
ven, flagning, helligdagsloven, ægteskabslovgivningen og navnelovgivningen.

En uforholdsmæssig stor del af de bedst kvalificerede sidder og administrerer sådanne mindre betydningsfulde områder, mens de ministerier, hvor fremtiden formes, i høj grad må savne de bedst kvalificerede.

Foranstående oplysninger er hentet fra „Juridisk Stat“ (1965) og Hof- og Statskalenderen (1969).

Det må antages, at de nævnte personer er højt kvalificerede embedsmænd.

Såfremt besættelsen af disse høje stillinger fortsat sker i så stort tal fra de pågældende ministerier, og ministeriernes sagsområder stort set forbliver uændrede, kan man som nævnt rejse det spørgsmål, om det fornødne antal af de pågældende stillingsindehavere i de unge år i tilstrækkeligt omfang bliver beskæftiget med arbejdsopgaver, som samfundet bør prioritere højt, såsom opgaven med at tilvejebringe en forenklet og dermed let administrerbar skattelovgivning, en effektiv ligning, opgaver inden for bolig- og byggeområdet og opgaver med tilrettelæggelse af den fremtidige uddannelse.

Regeringen har talt meget om effektivisering af administrationen. Vil ministeren gøre noget ved det problem, jeg her har rejst?

Man kunne f. eks. tænke sig, at hver 3. eller 4. landsdommer for fremtiden rekrutteres fra ligningsdirektoratet, ligeledes hver 4. fra boligministeriet osv. Og man kunne tænke sig, at ansættelsesområdet udvidedes fra enkelte ministerier og styrelser til at være hele statsadministrationen.

Sigsgaard: Det er en kendt sag, at man inden for visse ministerier har svært ved at skaffe tilstrækkelig kvalificerede ansøgere til ledige stillinger ikke mindst jurister, medens andre ministerier — jeg tænker på indenrigs- og justitsministeriet — modtager et væld af ansøgninger og kan vælge og vrage. Det spiller jo nok stærkt ind her, at indenrigs- og justitsministerierne kan lokke med smukke fjerbuske og højt gagerede topstillinger. Her kan f. eks. boligministeriet, undervisningsministeriet og finansministeriet ikke rigtig konkurrere. Det har jeg nærmere uddybet i den skriftlige motivering, hvoraf det fremgår, at næsten alle amt-

mænd, landsdommere og højesteretsdommere kommer fra indenrigs- og justitsministeriet. Det er uheldigt, at f. eks. boligministeriet, undervisningsministeriet og finansministeriet har svært ved at få tilstrækkelig mange gode folk. I netop disse ministerier planlægges jo landets udvikling mere end i så mange andre ministerier. Hele det fremtidige undervisningssystem planlægges i undervisningsministeriet, og i skattevæsenet burde jagten på skattesnyderne jo i hvert fald foregå.

Jeg tror, spørgsmålet er så alvorligt, at ministeren burde tage det op til grundlig overvejelse. Målet må jo være, at de vanskeligt stillede ministerier bliver konkurrencedygtige med hensyn til arbejdskraften. Jeg har peget på, at de nævnte topstillinger ind imellem kunne besættes med folk fra disse ministerier, og at ansættelsesområdet udvides til at være hele statsadministrationen. Det ville hjælpe en del, men det er kun nævnt som eksempler. Der kan selvfølgelig tænkes mange andre ændringer.

Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen (Hastrup): Må jeg først udtale min respekt for hr. Sigsgaards omhyggelige forarbejde ved tilvejebringelsen af grundlaget for dette spørgsmål, herunder det omhyggelige studium af Hof- og Statskalenderen og Juridisk Stat.

Men må jeg dertil føje, at der jo her er tale om et problem, som man netop i øjeblikket arbejder med på baggrund af tjenestemandreformens. Tjenestemandreformen forudsatte, at der skal gennemføres en væsentlig udvidelse af de bestående ansættelsesområder, og en almindelig gennemgang for tjenestemandlovens område finder i øjeblikket sted. De forslag, som kommer fra ministerierne, vil danne grundlag for forhandlinger med tjenestemændenes centralorganisationer. Der påregnes derefter ved aftale med centralorganisationerne gennemført en betydelig udvidelse af en række ansættelsesområder. Det vil nok næppe være muligt at gøre hele statsadministrationen til ét ansættelsesområde. Jeg formoder også, at hr. Sigsgaard mere tænkte på centraladministrationen, statsadministrationen som sådan. Men der er også andre ting, som gør sig gældende, fordi der jo, for så vidt angår de ansættelser, der er sket, findes en beskyt-